

TÖRNROSA

2. 6. 1966

Jan-Olof Anderson, som vann den äldre klassen, flankerad av stolta föräldrar.

Tolvåring från Tidan "kvittrade" bäst på barnolympiad i Skövde

I går kväll var Eric Ugglas plats som förvandlad till ett sydländskt torg. Luften var alldeles ljum och från en scen, prydd med löv och ballonger, kom musik och sång. Torbjörn Johnson kunde berätta, att det var final i en barnolympiad, kallad "Olympiakvittret", som arrangerats av Konsum Skaraborg och Cirkelkaffe.

Efter uttagningstävlingar i Skara, Falköping, Mariestad, Hjo och Skövde kunde man nu presentera två finalister från varje stad, en äldre och en yngre.

Den gemytliga programvärden citerade olympiadevisens kloka ord: "Viktigast är inte att vinna men att kämpa väl". Kämpade tappert gjorde också alla de unga förmågorna. De små barnen följer verkligen med sin tid. De slår världsvant på sina elgitarrer och sjunger den senaste på svensktoppen med pikant västgötska och barncharm. En och annan liten barnvisa kom också med i programmet. Efter en pratstund med Barbro Martinsson, en representant för våra "idrottsambassadörer" som Cirkelkaffe hjälper genom att låta 5 öre på

varje burk gå till Sveriges olympiska kommitté, följde prisutdelning:

I den äldre gruppen fick Jan-Olof Anderson från Tidan smaka

segerens sötma för sin drivna hyllning till "Kristina från Vilhelmina". Den 12-årige pojken utmärkte sig tidigare i år i "De okändas re-

(Forts. på sista sidan)

Forts. från sid. 3

vy". Tvåa blev Johny Lundgren, Lidköping, som säkert sjöng "Säg inte nej, säg kanske". Som nummer tre placerade sig Barbro Hagström och Annebeth Gustavsson från Mariestad med "Sommarlov".

I den yngre gruppen knep den lilla Maria Klarin från Mariestad allas hjärtan med "Pappa kom hem". Nummer två blev det charmfulla syskonparet Anette och Jörgen Jansson från Falköping. Flickan sjöng med humor och inlevelse "Mina första barndomsår". Trea kom Marita Olausson med "Jag gjorde en fela".

Första pris var 100 kronor. Andra pris 75 kronor och tredje pris 50 kronor. Till de övriga utdelades fjärdepriser på 25 kronor.

Efter att barnen troppat iväg med sina blombuketter avslutade en brunbränd och strålande Brita Borg programmet.

Anique

Maricstad d. 29/6 66.

Friken Ekberg?

Varmt tack för
negativerna som jag
fått. Glad för
Wäsning

Hand
(Guldstolen)

Livlig kommers på torget

Vad kostar potatisen? 90 öre kilot för prima färskpotatis från Halland!

Det är onsdag och torgdag. Kommersen är livlig. Många lockas till de färgglada stånden av högarna med stora gyllene och rödglänsande bigarräer. Andra köper en liter jordgubbar till en läcker och sommarlik dessert. Den mer prosaiska potatisen har stor åtgång. Den smakar ju bra nu då den är färsk och fin. An så länge kommer den från Halland men snart säljer man också av bygdens potatisskörd. I ett stånd säljer man

dilldoftande små saltgurkor. N
ligtvis finns också tomater och
ka och en del frukt. Sammetsd
persikor t. ex.

Jordgubbarna som flickan på
den frestar med kostar mellan
och 2:75 kr per kilo. För ett
körsbär får man betala 90 öre.
gurkan kostar 80 öre per hekto,
kan 3:50 kilot och tomaterna 5
nor per kilo. Den svenska purjo
är dyr — 1:10 får man betala f
hekto.

Feriejobb i gassande sol ger pengar till drömresan

Sophie Belfrage och Marianne Sjögren pryder parken där de rensar ogräs.

DET ÄR SOMMAR i staden. Solen bränner hett på kvalmiga gator och många längtar till svala vatten och lata timmar i hängmattan. Nu njuter väl alla skolungdomar av sitt långa, lättjefulla sommarlov?

● Nej, de flesta använder helt frivilligt första delen av ferierna till att arbeta för att tjäna pengar.

(Forts. på sid. 10)

Erik Jondell och Lars Öman arbetar som trädgårdsarbetare för att få ihop pengar till en Engelsresa.

Feriejobb . . .

— Forts. från sid. 3

Pengar att förverkliga drömresan för, pengar till kläder, pengar till studier, pengar att leva lite lyxigt för. För att samtidigt få vara ute i sol och luft arbetar man gärna i stadens parker och kyrkogårdar, där man behöver mycket extrafolk på sommaren.

● På kyrkogården arbetar flera ferielediga pojkar som trivs bra, särskilt med solen som flödat de sista dagarna och gett upphov till en tillfredsställande solbränna. De klipper gräsmattor, krattar sten, och placerar ut blommor.

● I bl.a. Garpaparken kan man träffa två nyblivna studentskor med den eleganta titeln "pappers-plockerskor". Vid sidan om sin huvuduppgift sysslar de också med krattning och ogrärensning. De njuter av att vara ute efter ett långt skolar.

● Överallt i stadens parker hittar man dessa brunbrända, lättklädda ungdomar som klipper och krattar sig fram till sydliga hav.

I en lekpark vid Järnväggsgatan hittar vi en av de många flickor som ägnar sommaren åt barn.

● Många gör det för att få praktik till ett framtida yrke. Att arbeta med barn är roligt och omväxlande om man tycker om barn och har ett oändligt tålamod. Den unga "lektanten" är särskilt glad över sin angenäma arbetstid och att hon får vara ute.

● Hon liksom de andra feriearbetarna tycker det är intressant att komma i kontakt med en ny miljö och nya människor.

Lasse Forsberg håller efter gräset mellan gravarna.

Lena Ohlsson, som är lekledare i en park hjälper en liten flicka att gå på styltor.

Peter Almkvist med kärnan full av lysande blommor som skall pryda kyrkogården.

Fru Gurli Taube, som hjälpt till att arrangera utställningen här de engelska dockorna Lord Nelson och lady

Dockskåp och kungligt stenspyder årets Läcköutställning

"Alla har vi en ekorre inom oss". De flesta har väl samlat bokmärken och filmstjärnor, men hos vissa har samlarvurmen gått långt egendomligare och värdefullare föremål och blivit en hel vetenskap. Västergötlands turistförening har tagit fasta på detta och arrangerat en utställning av mer eller mindre kända samlares värdeföremål och kuriosa på Läckö slott.

"Att Samla" har man kallat utställningen som är den tredje på Läckö slott och som man hoppas skall sam-

la mycket folk under tiden 2 juli till 15 augusti.

Hela fjärde våningen har man upplåtit åt utställningen. De svala rummen med sin atmosfär av renhet och mystik är en effektiv ram åt föremålen. Kungens stengods i det ljusa tornrummet kommer att väcka berättigad uppmärksamhet. Koberg visar en del av sin värdefulla bok-sarling.

Knappar låter inte spännande men komminister Enskog visar bl. a. en samling knappar som han köpt av en skraddare, som sparat en knapp av

alla sorter han sytt. Andra lustiga samlanjan Kastmans portre Uno Holmers kammarherre Jam Robinson Crouseve Herrarna Engmar med de klassiska är något av drakter och har själva ter. Barbro Alvi "blått vansinne" smani att samla bl hela världen.

forts

Fru Birgitta Greveus är road av matsedeln vid tsarens kröning i Moskva 1896.

Dockskåp . . .

■ ————— Forts. från sid. 3

Vill man ha tips på maträtter kan man titta i Tore Wretmans samling kokböcker och den matsedeln som användes vid tsar Nikoiaus den II:s kröning i Moskva 1896.

Särskilt för barnen kan det vara roligt att se Karl den tolvtes gunghäst och fru Signhild Hällers betagande dockskåpssamling. I varje litet upplyst skåp ryms en egen liten värld. Det är scener ur sagor och interlörer från bagerier, små verkstäder, lanthandel m. m., som ger en levande och autentisk tidskildring. Bodmadammens kofta är stickad med hårnålar, i bageriet finns riktigt bröd etc.

Ett tips till dem som vill se de intressanta samlingarna: Varför inte ta en tur med båten "Magnus Gabriel" i den säregna skärgården och nalkas Läckö utifrån. Det reser sig som ett sagoslott ur den omgivande grönskan, ståtligt och lysande vitt.

Anique

M
m
a
fä
tå
k
l
g
—

Red Tops Toppar:

Pappa Igelkott

□ Vem skriver sagoboken där mamman går hemifrån på morgonen och där pappan klär av och på barnen och lagar köttbullarna? undrar Kerstin Thorvall i en kulturartikel där hon går till storms mot det förlegade könstänkandet i våra barnböcker.

Varsågod, här är den:

»Pappa Igelkotts köttbullar är de godaste i hela världen. Ingen kan laga sådana köttbullar som pappa Igelkott. Men det är inte bara för köttbullarnas skull som mamma Igelkott älskar pappa Igelkott. Pappa har den pikantaste lilla uppnäsa man kan tänka sig, och ibland glittrar hans ögon av odygd. Hans figur är fantastiskt väl bibehållen, och ingen kan drömma om att han är en trebarnspappa.

– Du är det vackraste jag vet, liten! brukar mamma viska till honom, och då går pappa Igelkott sjungande i sina sysslor hela dagen.

På deras bröllopsdag har mamma alltid med sig en blomma hem till honom, men en gång glömde mamma det, och då grät pappa Igelkott och hotade att flytta hem till *sin* pappa.

Men en kyss ställde allt till rätta och snart log han mellan tårarna.

Då pappa Igelkott känner sig nere köper han sig en ny hatt. Det finns ingenting som piggar upp en man så mycket som en ny hatt.

Pappa Igelkott syr sina kläder själv, men till jul har mamma lovat honom en ny päls.

Pappa Igelkott har verkligen mycket att bestyra, men när han får någon enstaka ledig stund över brukar han sladdra i telefon med sina vänner eller lägga sig på schäslongen och läsa allt om herrskapet Ambler i London.

Mamma säger att han borde intressera sig mer för börsnoteringarna och Dow Jones råvaruprisindex, men pappa Igelkott svarar att sådant kan inte

en liten vimsig karlhjärna fatta. Men jag tror att pappa i själva verket har riktigt gott förstånd fast han inte vill visa det – alla vet vi ju att kvinnor skyggar för intelligenta män och att deras ideal är dumma blonda igelkottspojkar som får dem att känna sig överlägsna och beskyddande.

»Mannens plats är i hemmet – i synnerhet när barnen är små», säger pappa Igelkott.

Från början var han skådespelare, men i valet mellan Karriären och Kärleken valde han Kärleken. Och det valet har han aldrig ångrat.

Ty mannens hela liv är Kärleken, men för kvinnan är den blott en episod. Detta beror på att mannen mer ser till det romantiskt-själsliga och inte är så djurisk i sina lustar som kvinnan.

Inga män tycker ju till exempel om pornografi.

□ Pappa Igelkott är stor och varm och god, och det står alltid en doft av hembakt kring honom. Med enkla medel – en blomma på bordet eller någon liten kärleksfullt utstuderad läckerhet – förstår han att skapa trivsel för sig och sin familj.

Det kan aldrig vara detsamma i ett hem där mannen är yrkesarbetande.

Mamma säger att det lätt blir något vasst och hårt kring yrkesmän.

Men naturligtvis har pappa Igelkott sociala intressen! Till julen brukar han och hans vänner anordna välgörenhetsbasar med fiskdamm till förmån för de mindre bemedlade i vår församling.

□ I dag grät pappa när han upptäckte den allra första lilla rynkan invid ögonvrån, men mamma Igelkott strök honom milt över håret och sade att för henne skulle han alltid förbli vacker. Han var hennes egen lilla tiopoängare.

Pappa Igelkott begriper sig inte så mycket på politik – den får kvinnorna sköta – men ibland säger han att allt nog skulle bli

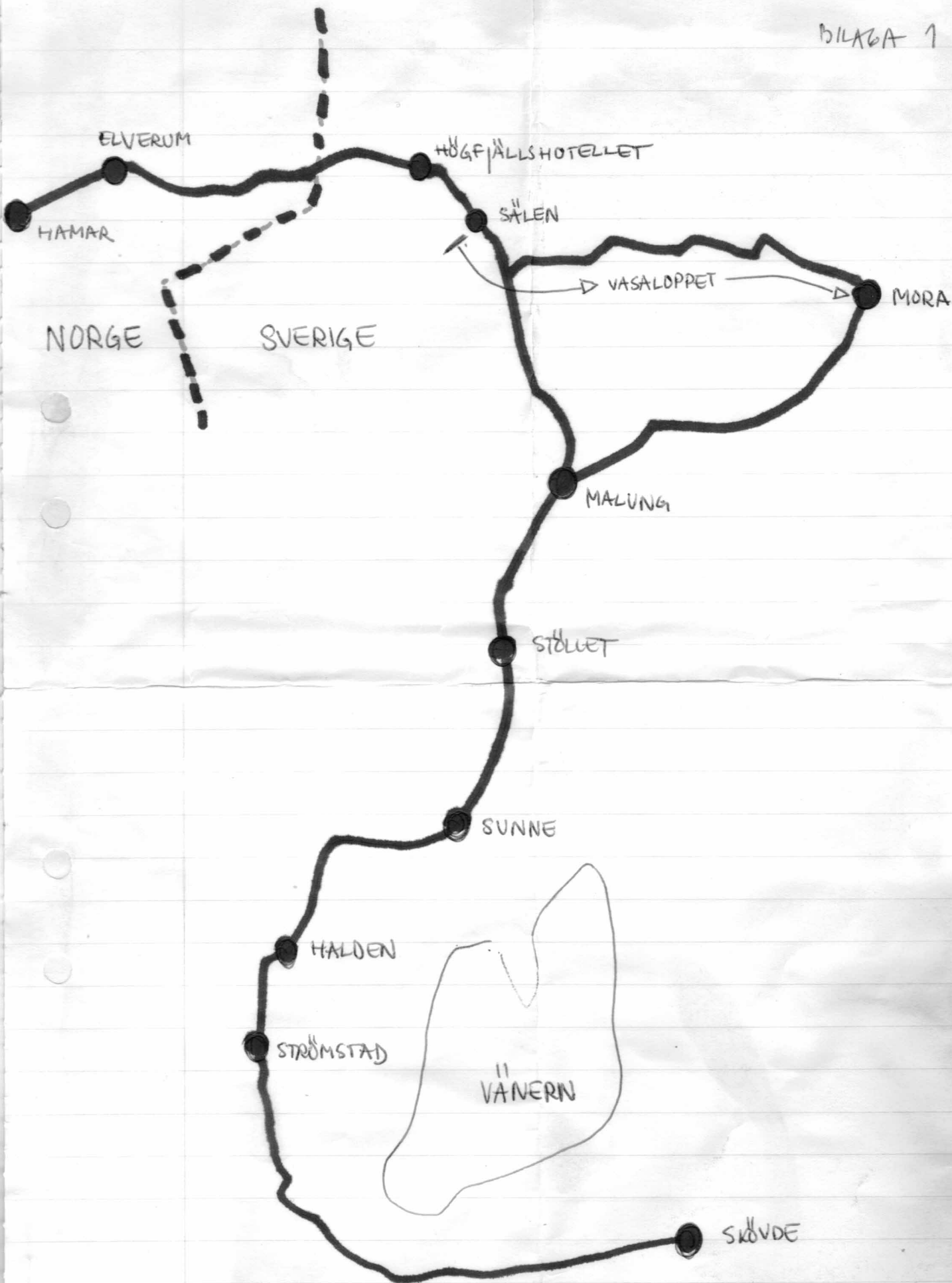
bra mycket bättre och lugnare här i världen om vi införde patriarkatet och lät det manligt veka i igelkott-sinn mera komma till sin rätt.

□ Kvällar då mamma Igelkott kommer hem från arbetet och är på dåligt humör märker pappa det genast med sin blixtnabbt manliga intuition och viskar till oss barn att vara tysta.

Sådana dagar brukar han ställa fram hennes favorittofflor och en rejäl sup åt henne, och när sedan pappas köttbullar kommer på bordet är alla bekymmer som bortblåsta.

De kvällar mamma vill sitta och se på fotboll i TV smyger pappa Igelkott ibland i väg på bio för att få sig en god gråt åt någon larvig film.

□ I vår skall vi ha en ny baby, ty sådant är bara nyttigt för friska karlar och tar grillerna ur skallen på dem, säger mamma Igelkott.»

Ingenjör Jernberg visar pensionärerna runt i dieselmotorhallen.

Trotjänare på Volvobesök

— Både glädje och vemod känner ni idag, sa trubaduren Ingel Jakobsson till pensionärerna som i måndags satt bänkade kring kaffeborden på sin gamla arbetsplats

Volvo-Skövdeverken och han framförde några visor som uttryckte allas känslor.

Vartannat år samlas volvopensionärerna till en träff på Volvo-

Skövdeverken, vartannat år arrangerar man en resa. I år var det 80 något grånade herrar som intresserat lyssnade till ingenjör Jernberg och ingenjör Appel som redogjorde för ombyggnader och rationaliseringar inom företaget. Så fick man se en film från ett område av samhällslivet där tekniken också har gjort stora framsteg, nämligen tidningsvärlden.

Därefter var det dags att i praktiken beskåda de nya finesserna i dieselmotorhallen. Maskiner i all ära men många tyckte det var ändå roligare att hälsa på gamla arbetskamrater och byta några ord. Allt var så välbekant trots ny-modigheterna.

Efter rundvandringen smakade det gott med kaffe. Direktör Edman nämnde att om intresset finns skall man nästa år resa till Göteborg och den nya Torslandafabriken. Ingel Jakobsson avslutade den mycket uppskattade sammankomsten med en sång om fimpen och tändstickan som sörjde för att de blivit bortkastade utan att ha kommit till användning.

Det är tillfredsställande att ha gjort sin arbetsinsats, det höll pensionärerna med om.

Anique

Sixten Brobeck hälsar här på verkmästare Carl Gustavsson som var hans läromästare för 40 år sedan.

- MINNS DU FÖRR, MARTIN?

Ett 80-tal glada Volvo-pensionärer besökte på måndagen sin forna av verkstäderna tog förstås pensionärerna tillfället i akt att tala kamrater. Det blev en dag att minnas för de gamla. Här (ovan skoj höger) med Martin Andersson vilken tillhör de uppfinningsrika ar belöningar för sina revolutionerande idéer. Den maskin han nu sva byggde han om tillsammans med verk. Gustavsson. I mitten kon kärt mötet blev. På sidan FEM kan Ni läsa allt om måndagens

beten Vid genereringen

Tämlig vänderare
enl. SVIS suverän
ljusmätare

11 - 1/60 sekund

Hälsn.

fora

ing!

tack men enligt
SLA/OKS personliga
bedömning är det
bäst med 5.60 - 100

Ja - ja, med blitz ja.

Herr Dahlström med två av sina skyddslingar. Ett par franska bulldoggvalpar.

Ha kennel — arbetsamt och händelserikt Hundar "semestrar" på Robeja i Ekedalen

Var lämnar ni in er hund då ni far på semester? I Skövde trakten finns det inte mycket att välja mellan. Många skulle vilja att det fanns ett hundpensionat, men man anser inre att ett sådant lönar sig i en mindre stad. Semestersäsongen är för kort även om det finns en tendens att den sprids över hela året. De flesta får alltså lita till hjälpsamma vänner som tar hand om hunden så gott de kan.

Man kan också vända sig till den kennel, där man köpt sin hund, och där försöka få den inackorderad.

INACKORDERINGAR TRIVS PÅ ROBEJA

På Robejas kennel i Ekedalen tar herrskapet Dahlström emot sina "gamla" hundar i mån av utrymme. Sex, sju inackorderingar kan de ta emot. Mer än femtio hundar har de varit tvungna att avvisa i år. Inackorderingarna trivs synbarligen på kenneln. De tycks inte lida av någon hemlängtan, tvärtom är det spännande med alla de andra hundarna. En liten svart bulldogg fann sin lillasyster och nu viker de inte från varandras sida.

TVÅ AMERIKANSKA 3.000-KRONORS BOXRAR

Herr och fru Dahlström har hundar som en allt uppslukande hob-

by. De föder upp långhårig dvärgtax, boxer och fransk bulldogg. Dvärgtaxen är liten och elegant

(Forts. på sista sidan)

— B
ni i
kobs
män
bord

at
n
r
v
n
n
å
å

ex
its
ns
k-
Six

Ha kennel...

■ — Forts. från sid. 3

med en silkeslen påls. Boxern är ju välkänd och omtyckt. Herr Dahlström har importerat två praktexemplar från USA, som ger en mycket fin avkomma. Den ståtliga Jahoo har erövrat många "bäst i rasen" och andra pris. Herr Dahlström har verkligen kämpat för att hålla den kraftige hunden i trim. En mil varje kväll cyklar han med Jahoo. Den franska bulldoggen blir allt mer populär. Den har ett lustigt ansikte, upprättstående öron och en korthårig svart påls. Trots att det är en liten hund är den robust och tålig.

På dagarna är hundarna ute i sina rastgårdar och på nätterna ligger de i små ombonade bås i källaren. I en korg ligger just nu två ynkligt små valpar och gonar sig i värmen från en värmelampa. En fransk bulldogg går i väntans tider.

KEJSARSNITT OCH KONSTGJORD ANDNING

På just den rasen får man ofta göra kejsarsnitt. De flesta hundar har annars en lindrig förlösning. Får de ända upp till tio valpar, kan de dock tappa intresset för de sist födda, och då måste någon finnas till hands och få liv i dem med konstgjord andning och tvätta dem. På Robeja låter man varje tik få tre kullar då den är ung. Sedan får hon komma till en snäll familj och ha det skönt.

Robeja är en liten välskött ken-

mans uppskattningsvis 10 kronor.

nel, där hundarna har det rent och fint och får näringsrik mat. Dessutom hinner man ägna sig åt varje hund. Så bra förhållanden är det inte överallt. Det finns skräckexempel på kennlar där man inte gjort rent på veckor och där man släpper massor av hundar tillsammans utan tillsyn. Det skall emellertid bli strängare kontroll på kennlarna i fortsättningen. Hälsovårdsnämnden kommer att inspektera förhållandena och de kennlar som inte håller måttet blir utslutna ur kennelklubben.

Anique

*Två av de första valparna efter Robejas amerikanska boxrar.
Vem smälter inte inför sådana blickar?*

kände
konta

Då
svunr
om e
orsak
ragge

I år

går
rik,
Ter
det

nedar

och
rik
sör
del
no
far
so
mi
V;
lä

ty
k
ä
d
b
f
r
t

Catarina Myhrén som är lägerledarinna, håller ett vakande öga på flickorna och skriver upp hur mycket de plockar. Här är hon i järd med att sortera jordgubbar. Det finns en hel del små bär i år på grund av försommartorkan.

I dallrande sommarhetta plockas jordgubbar i Berg

Jordgubbar, jordgubbar, jordgubbar! För de flesta av oss enbart en sommarläckerhet för varma lata dagar. För de flickor som arbetar på jordgubbsplockarläger är jordgubbar pengar och arbete på heta eller leriga fält.

— Jag tål inte höra ordet jordgubbe, kom det spontant från en av flickorna som plockar jordgubbar på Stensgården, Berg, i sommar.

För tredje året i rad har herr och fru Karlsson flickläger på Stensgår-

den i Lerdala under jordgubbsongen. Flickorna bor för sig själva i ett rött sommarhus med veranda och pump på gården. Ett hus fullt av liv och glam och prat och m...

(Forts. på sista sida)

— Nu far vi och badar! Catarina Myhrén har samlat ihop de badlystna för en tur till Flästa. Det är skönt med ett bad efter hettan på fälten.

I dallrande ...

■ ————— Forts. från sid. 3

De lever ett sunt liv. Från klockan åtta till halv fem står jordgubbsplockning på programmet. Dessemellan är det avbrott för en uppskattad kafferast.

Flickorna arbetar på ackord så lönen varierar. Mellan 30 och 40 öre litern får de. De flitigaste kommer upp i hundra liter per dag.

Vid Annonsbladets/VK:s besök dallrade hettan över fälten. Trötta, varma och brunbrända kom flickorna upp från fälten med sin last av röda bär. I matrummet väntade smörgåsar och kaffe. Fru Karlsson och lägerledarinnan Catarina Myhrén beslöt att ge flickorna ledigt under eftermiddagen. Gissa om det var populärt.

Catarina plockade in flickorna i skåpbilen och körde iväg till Flämsjön där de förresten badar varje solig middagsrast.

Fru Carlsson har ett litet nätt hus-håll med 35 personer i maten! Även flickorna förutan är det liv och fart på Stensgården just nu, då det också är potatisplockartider. Även om

flickorna är lite trötta på jordgubbar trivs de väldigt bra.

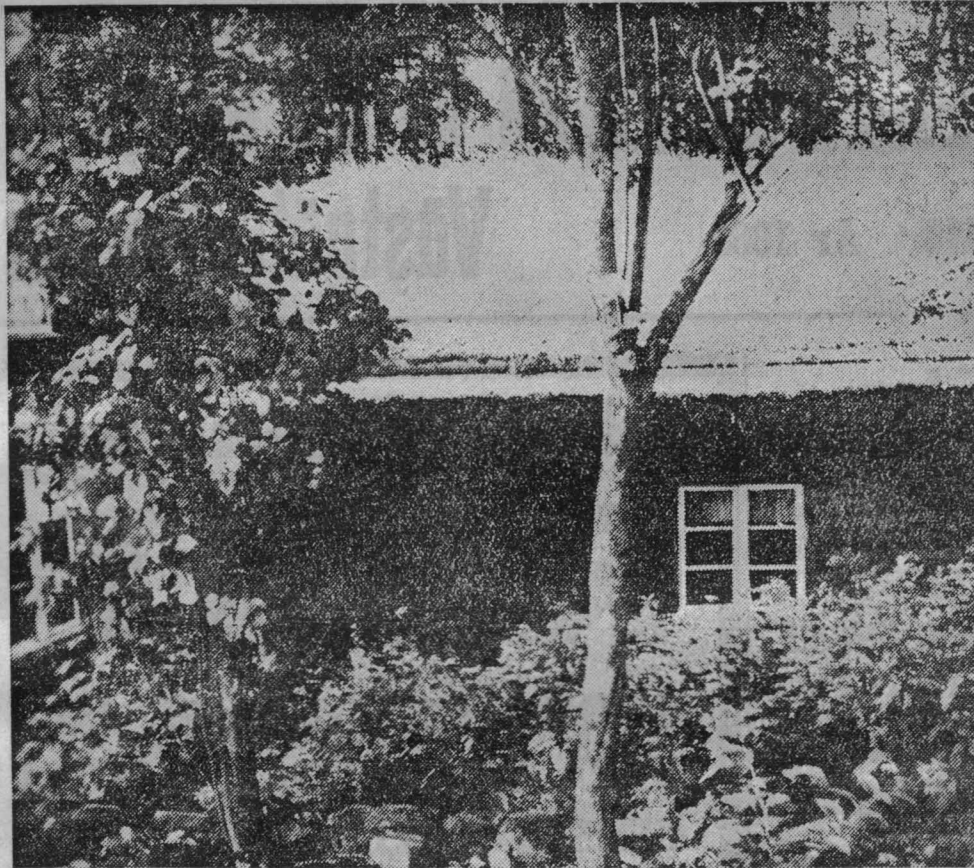
— Man får träffa så många trevliga människor, tyckte de flesta. De blir bruna och gör verkligen rättvisa åt fru Karlssons anrättningar.

Anique

n
sar
tur
dei
har
her
tid

Brunnen av gammal modell är vacker som en modern, rörlig skulptur och dessutom funktionell.

I denna blommande idyll bodde på somrarna dottrarna i Hommans-Nisa stuga. Den kallande nog friarstugan. Genom det lilla prånget ser man bäcken som rinner förbi.

En spillra av en gammal värld

En spillra av en gammal värld är den lilla byn Asle Tå, som ligger en mil öster om Falköping. Asle—Mularp—Tiarps hembygdsförening som bildades 1923 har köpt och rustat upp de tio stugorna utefter Tågatan för att bevara dem till eftervärlden. Platsen är ett omtyckt turistmål som varje sommar besökes av ca 12.000 människor. Man känner sig förflyttad till en annan tid, då man strövar utefter den lilla bygatan. Man kan lätt föreställa sig hur livet tedde sig här under mitten av 1800-talet då byn hade sin blomstringstid. Hundra personer bodde där då och av dem var 37 barn. Gatan måste ha varit livlig med lekande barn, höns och katter.

I stugorna bodde fattigt folk, som försörjde sig på hantverk och dagsverken på de kringliggande gårdarna. Ordet tå betecknade en allmänning på vilken de som ville fick bygga en stuga utan jordlösen. På så sätt bildades anhopningar av backstugor liknande Asle Tå, som på ett unikt sätt bevarats.

De flesta stugorna är mörkbruna ryggåsstugor med gräs på taket. De smälter fint samman med den omgivande grönskan och de gammaldags blommorna. Inuti är det halydunkel och en odefinierbar doft av solvarmt trä och svunna tider. Trångt och besvärligt var det att bo där men man levde ett jordnära liv. För dagens turist är stugorna mest en fridfull idyll men också ett stycke kulturhistoria från en tid som inte var så standardiserad som vår.

Spiseln vara stugans centrala punkt. Där brann elden och lyste. Dessutom var det där man lagade maten. Hörs av de rustika kokkärnen.

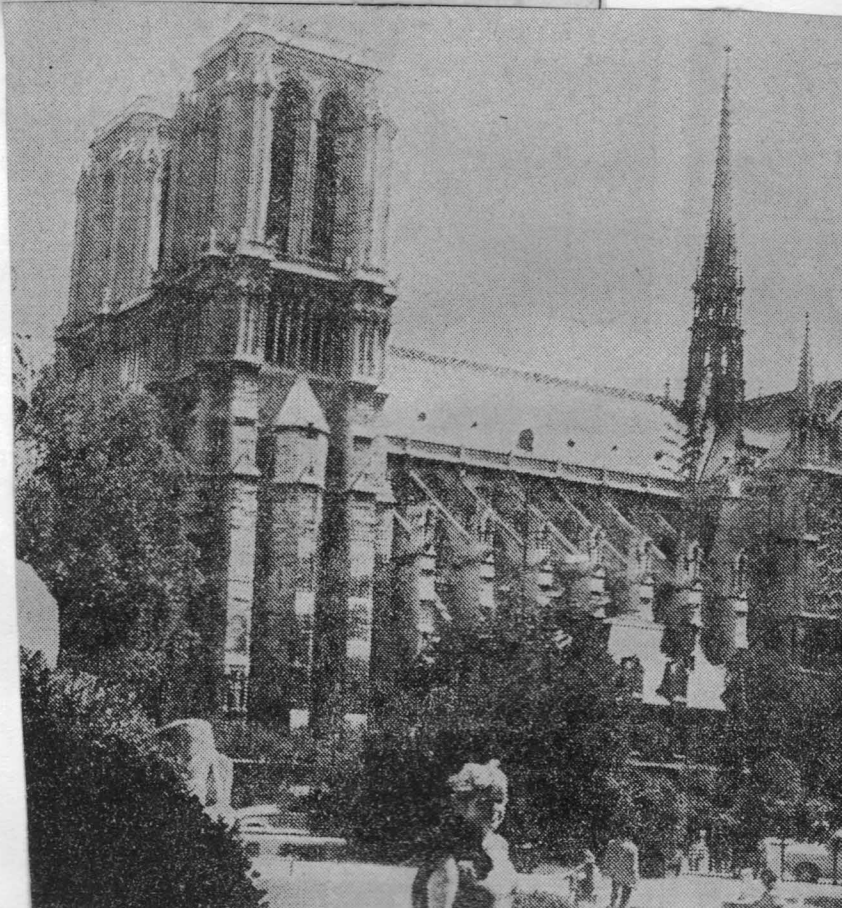

Den s. k. dubbelstugan består av två sammanbyggda stugor som bebotts av två bröder. Dörren till vänster leder in till Hommans-Larsa stuga, till höger syns Hommans-Nisa stuga. Stugan byggdes på 1840-talet.

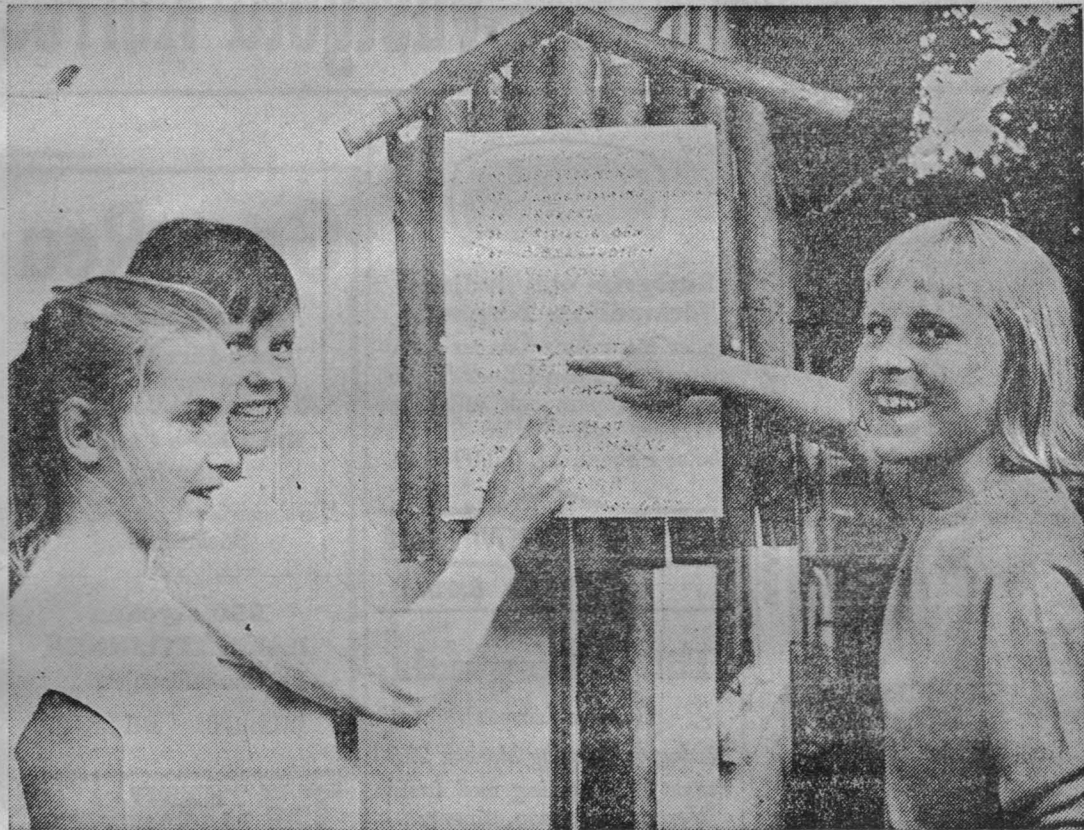
*På de små bakgatorna nedanför Boulevard St. Germain är gatuhandeln livlig på förmiddagarna.
Den franska husmodern har lockande råvaror att välja på till sin lunch.*

Om ni reser till Paris!

ric
u-
te

Friluftsliv och bibelstudier på sommarens sista sjöhagaläger

Tre skövdeflickor, Monica Brandt, Marita Andersson och Eva Hultström, undersöker vad som står härnäst på det digra dagsprogrammet.

Det sista i raden av sommarens läger pågår just nu på Sjöhaga ungdomsgård i Timmersdala. 65 pojkar och flickor mellan nio och tolv år ägnar sig åt bad, friluftsliv och bibelstudium under ledning av Febe Josefsson och Herbert Frisk.

Vid SLA/VK:s besök på lägret var det tid för mellanmålet. Aldrig är väl saft och bullar så populärt som på läger. Överallt i gröngräset satt glada barn och mumsade på sin bulle.

— Jag har druckit fem glas saft, förkunnade stolt en liten pojke.

Febe Josefsson berättade att man på förmiddagen roat sig med en spårningstävling. Det väsentliga är emellertid bibelundervisningen. Barnen är mycket intresserade. Mest sysslar man med berättelser ur bi-

beln, vilka barnen förstår bättre än abstrakta resonemang. Man vill ge barnen en trosgrund.

De flesta barnen tillhör Helgelseförbundets ungdomsgrupp Unga Kamrater.

Ett skövdeband repeterar Folkmusik skönare än pop

MTC-Group samlade framför SFU-lokalen där de repeterar ett par gånger i veckan. I förgrunden vokalisterna Tommy Sjöo. Fr. v. Jorma Styf, Svante Lindrot, Matts Heijbel och Hans Enskog.

Ute står kvällen äppelgrön och syrligt sval. Månen lyser. Grönskan är lite trött och tung. Från en bod uppe vid Bergströms vid gamla Vämbsvägen i Skövde sipprar det ut ljus och spridda gitarrackord. Därinne repeterar medlemmarna av MTC-Group inför ett kommande framträdande.

Bland sladdar och mikrofoner och gitarrer kan man urskilja Tommy Sjöo, som är gruppens sångare och drivande kraft, Svante Lindrot och Matts Heijbel som spelar gitarr och sjunger, Hans Enskog som tillfälligt ersätter Lars Berglund, samt Jorma

i 17-19-årsåldern. Kingston Trio är husgudar och folkmusik står på repertoaren.

Gruppen samlar sig och framför några nummer. Rytmen och inlevelsen är det inget fel på i "Notime" Hootenanny Singers tankvärda ballad, "Hangman", "We shall overcome" och de andra bitarna.

Tommy Sjöo förmår engagera en publik med sin röst och sitt obesvärade uppträdande. I "Hangman" får man större effekt med hjälp av en tamburin, som markerar rytmen och i "Gloria Kingdom" sjunger man i

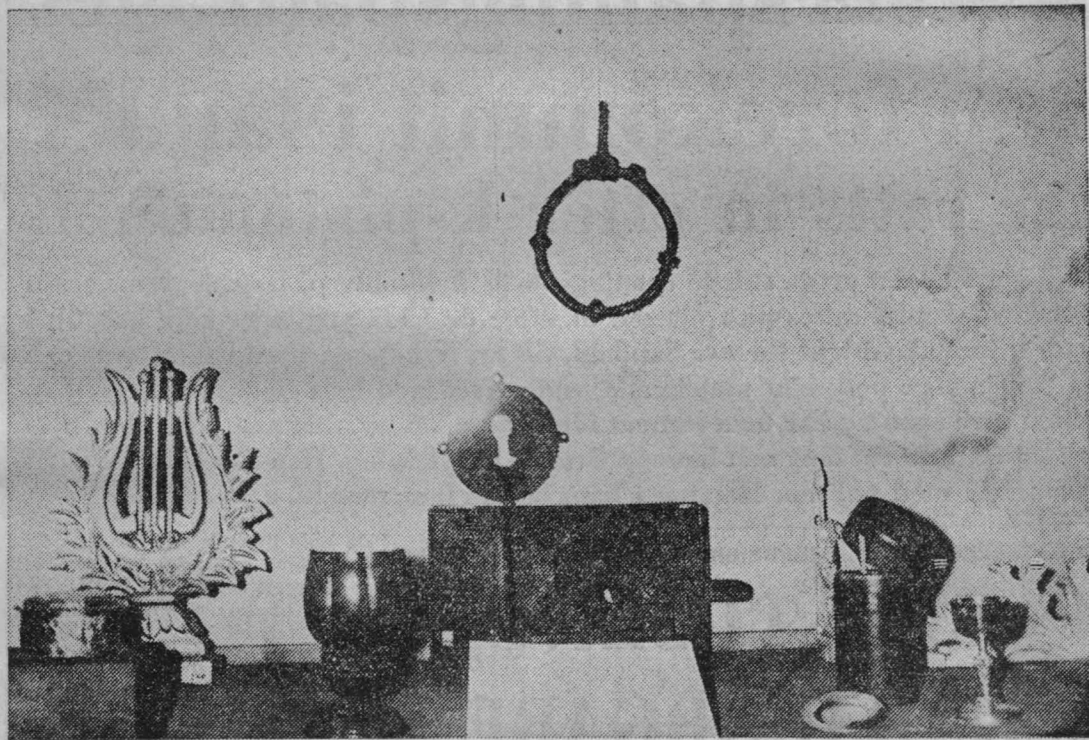
kande och upprörande i en Negro Spiritual.

Innan allt flyter så fint är det mycket arbete. Fem pojkar betyder också fem viljor som måste samsas. Någon hör en "skön" låt på en LP. För att införliva den i repertoaren måste han få kompisarna att dela hans entusiasm. Dessutom måste låten passa gruppens stil. Det är en svår avvägningsfråga. Man måste också ta hänsyn till vad publiken vill höra. Visserligen är folkmusiken mer uppskattad än någonsin, men trots allt av en viss kategori. Meningarna bryts "Jag spelar för att

idol", tycker någon annan, som vill och nå en bredare man väl spela re för en förstående gjort bl. a. i Stock och på Kråks i Sk föreningens årsmö engagemang får r extrem.

En relativt ny n sikaliska samlingen som är speciell svenska visor som ett personligt och diverse "ideologi" spelar gruppen Wegian Wood som i Tommy Sjöos t har en njutbar rös inlevelse och fines på en våg av sam rytmer och njuter förstår pojken so det är roligt".

Två nya falbygdsutställningar: Måleri och kyrklig konst visas

I glasmontern ser man längst till vänster en liten oblatask i silver, en vinkalk av trä och ett gammalt läs.

Falköpings museum har mycket att bjuda just nu. Förutom den permanenta utställningen visar man fem falköpingskonstnärers alster under namnet Falbygden sedd genom konstnärers ögon. I källaren utställs kyrkliga föremål, som legat på en skolvind i brist på utrymme.

Dyrgripen bland föremålen som exponeras i källarrummet är en liten oblatask i silver, värderad till ca 30.000 kronor. Den skänktes till Agnetorps kyrka av dottern till guvernören i Nya Sverige, fru Armegard Prinz. Asken är vackert dekorerad och försedd med inskription samt årtalet 1686. Den tillhör nu Baltaks kyrka.

I samma glasskåp som silverasken kan man beskåda ett mycket stort läs med nyckelskylt och dörring, som har funnits på Ottravads eller Dimbos rivna 1100-talskyrkor.

Där finns också en kalk av björkrot med allehanda utsmyckningar. Fattiga församlingar hade inte råd till silverkäril.

Något konfunderad blir man, då man får se ett tak till en predikstol, försedd med stora träkrokar. Då man bytte ut prediksstolen i en kyrka tog en bonde hand om taket och använde det att hänga fläsk på. Ett något vanvördigt förfaringsätt kan man tycka.

Mitt i rummet står urverket till klockan i Falköpings kyrka. Det är från början av 1600-talet och ser tigt dekorativt ut. För övrigt finns fem orglar, vars tidigare öden inte vet så mycket om. Delar kyrkoinredningar finns också bevarade, som en gammal kyrkbänk, alring prydd med akantusmålning, sänkörarrar med utskärningar i nåssansstil.

FALBYGDEN SEDD GENOM KONSTNÄRSÖGON

Falbygden är ett värdigt motiv för konstnär. Slättens mjuka böljning skiftande gröna toner och de blå de egenartade bergen och den vida himlen ovanför är målerisk i sig själv.

John Liedholm, Gösta Pettersson, A. G. Ljungström, Hjalmar Ahrleman och Tore Fischer ger en bild av trakten sedd ur många aspekter och genom skilda temperament. Utställningen är på intet sätt omvälvande eller fascinerande men intressant i sitt slag.

Stora hotellet har lånat ut de 29 kolteckningar, som John Liedholm utförde som beställningsarbete åt hotellet 1929. De har ett kulturhistoriskt

värde då han gjort noggranna skisser av förutom kyrkor, fornmindre och landskap också kvarnar och gårdar. Han har också målningar av skap i olja. Han har en samling av bestående bilderbok som här kan rönndskapet. Gilt intresse

en konstnär som bodde i Säterta tavlor av trakt finns en kopia av honom.

En amatör visar också sina alster. Hans namn är Tore Fischer. Han intresserat sig för gånggrifter och motiv från Hornborga-sjön där vandrat med sin vän Rudolf Söberg.

Den femte målaren är Hjalmar Ahrleman. Han har målat en del av de folklivsbilder från bl. a. en bråkning. Förr samlades man i gårdssällskap för att förädla linet som lades allmänt. Ahrleman visar en finstämda landskap, ett självporträtt och en bild av Varnhems kyrka.

MTC-G

Ute står
ligt sval.
lite trött
pe vid Be
vägen i S
och sprig
repererar
Group in
trädande.

Bland s
gitarrer k
Sjö, som
drivande
Matts Hei
sjunger, I
ersätter L
Styl på b

intendent Nils-Fredrik Beerståhl med ett självporträtt av Hjalmar Ahreman.

r.
ar
i-
De
ya
og
se
e-
i-
g-
sgt
t är
in-
detta
män-
fiken.
fligen
sstäl-

amför
sked-
bilar
anter
ågot
llar.
res-

De här gossarna (jo det är gossar!) tar stora risker, när de blankt st
tar i övergångsstället av ren lättja. Blir de påkörda i denna situa
riskerar de dryga böter. Om de använt övergångsstället men ändå
vit påkörda löper bilisten de stora riskerna.

RÄCK

En dog för 1700 år s'en!

vinnlig
keolog
r fynd
Eggby

gen blev en inne-
k dag för utgräv-
teamet i Sântorp,
y. Under översyn
asen för utgrävning-
i i Skaraborgs län
na sommar, arkeo-
Inga Lundström, fri-
les då på en meters
up ett skelett samt ett
rkärl. Skelettet som
äter 190 cm och med
sannolikhet härrör
ån en verkligt stor-
xen man, beräknas
irstamma från romer-
a järnåldern, dvs. ca
00 år efter Kristi fö-
else. Det är fint bibe-
llet, endast kraniet
r under tidens gång
ft känningar av något
fiket djur.

(Forts. på sid. 4)

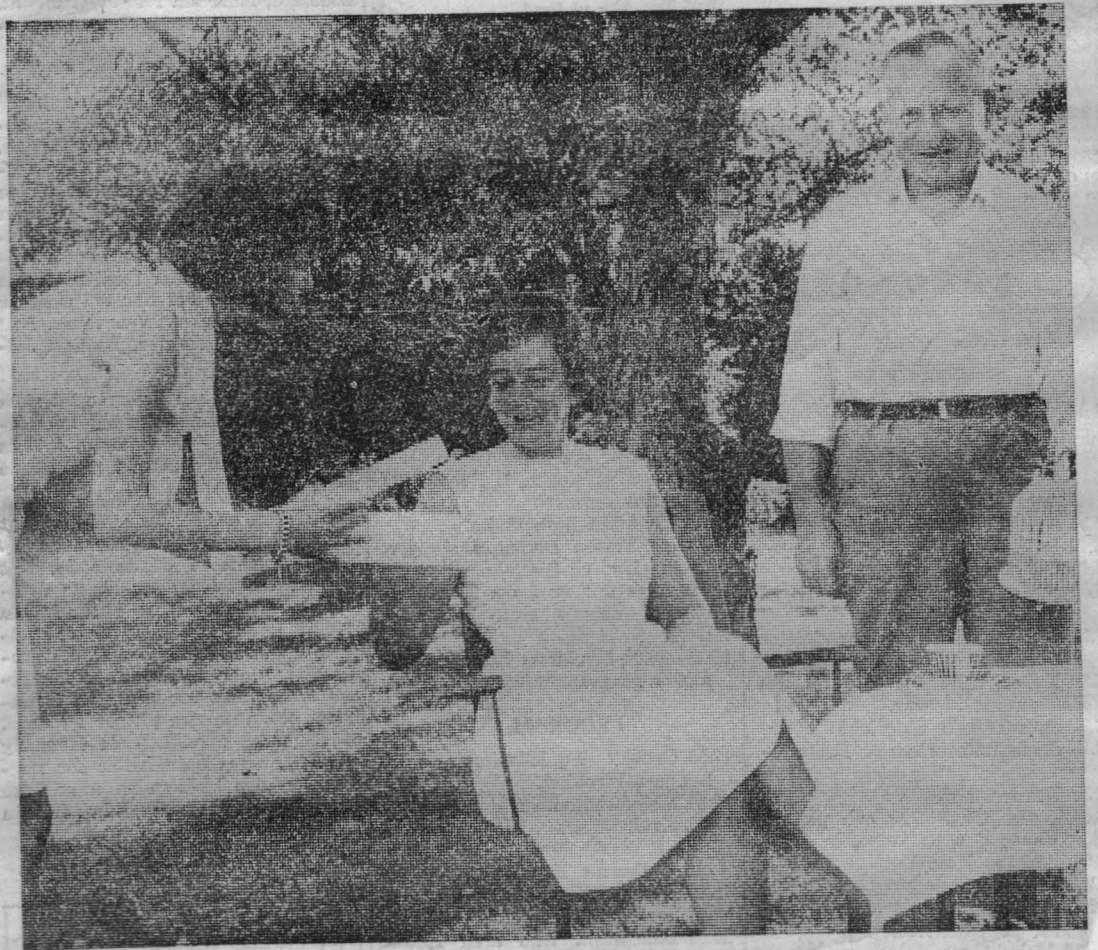
Arkeolog Inga Lundström beundrar det kraftiga skelettet. Vid vänstra armbågen lig

bilen
snärr

M

Ute
ligt
lite
pe v
väg
och
repe
Gro
träc
B
gita
Sjö
dri
Ma
sju
ers
Sty

Johanna strålade som solen då tårteamet uppvaktade

Johanna Andersson uppvaktas av SLA/VK:s Annique samt av maken Gunnar.

— Det här var verkligen tursamt!
Tank att ni skulle ta mitt brev
... Johanna-brev, så en

Firarextra:

Nattredaktören på
Tidning kavlar upp
nu en bit, notishöga
skrivbordet. Det br
bakom järnvägen.
nade till på redaktio
blev ingen rubrik. I
någon som hade glö
ljuset. Men skulptur
der väckte storm i
maren. Och köpman
de femtio år samm
sömmerskan Nelin
nade jorden i tron på
I en ålder av åttio å
der och tre dagar
hundra och sjutton s
protestmöte på tor
döpte Solveig Jose
fyllerist togs stilla
stadens torg.
Sextio timmar av h
världen, eller dera
dem som det angick
I gryningen går pres
med ett dovt muller
husets djup.

Lantbrukets . . .

■ ————— Forts. från sid. 3

genom ett rör för ner genom strupen på kon till nätmagen, skrotmagen på fackspråk.

— Korna, de sätter i sig allting, berättar Kempe, spik och jag vet inte allt som kan ställa till skador. Magneteten drar nu åt sig alla järnföremål, som kommit ner i magen och hindrar dem att föras vidare. Då kon slaktas kan magneteten se ut som en riktig igelkott.

Olycksrisker i ladugård

Att minska olycksfallen inom jordbruket är den uppgift som just nu är angelägnast för lantarbetarförbundet. Vi frågade Kempe om han ansåg riskerna för skador vara stora i hans arbete och om det fanns något sätt att förhindra dem.

— Korna är inte alltid att lita på, enligt Kempe. Särskilt under mjölkningen kan de sparkas. Tjuren kan också ställa till med besvär. I allmänhet byts tjur varje år, men, berättar Kempe, den här behöll vi för den är så snäll.

Något skydd finns väl inte, anser Kempe. Man får passa sig.

Kon är ingen maskin

Ladugårdsförmän Kempe trivs utmärkt med sitt jobb. I tjugo års tid

har han arbetat inom jordbruket, därav 13 år på Suntutorp.

— Allt har blivit så mycket enklare och bättre nu, säger han. Lönen är relativt bra, arbetstiden är reglerad, även om man inte kan stänga av ett djur, som man stänger av en maskin när man går för dagen. Där ligger en viss tjusning, tycker Kempe. Man har med levande varelser att göra och man har ansvar för dem. Arbetet är inte heller så tungt som förr. Däremot har jäktet trängt in i den lantliga friden.

Kempe kan inte tänka sig att byta ut sin arbetsplats mot en industri.

— Här har man större frihet, tycker han, och arbetet är omväxlande. Dessutom, att bo i sta'n... nej.

Anique f

GALS AND PALS toppartister i parken

Svante Turesson kopplar av med en cigarrätt i logen före upp-trädandet. — Den bästa stunden på dagen, anförtror han oss. Bara sitta och ta det lugnt, men snart är det återigen dags att fortsätta med att flänga land och rike runt. Det kan ha sina sidor att vara artist...

— Jag har aldrig haft några planer på att lämna Gals and Pals, trots att jag en och annan gång gått mina egna vägar, bl. a. i Eurovisionsslagern, sa Svante Turesson före sånggruppens scenframträdande i Folkets park i onsdags.

— Vi har känt varandrar sedan vi varspädbarn. Håller alltid ihop. Trivs tillsammans. Kort sagt är vi Gals and Pals — tjejer och polare — dvs. kamrater.

Scenprogrammet i onsdags kväll hade karaktären av TV-aktuellt Sven Lindahls populära radioprogram "Nattskiva". Lindahl inledde programmet, via bandspelare. Han ställde frågor till var och en av gruppens medlemmar, dessa svarade s. a. s. i "verkligheten". Han tilldelade också samtliga var sin skivönskning och konstigt nog (?) valdes, helt utan undantag, skivor med just Gals and Pals!

Programmet var variationsrikt och väl genomarbetat — årets utan tvekan bästa gästartistprogram i Folkets park.

Första "skivan" blev "My little red book". Beppe Gräsman spelade här bas, Lasse Bagge orgel och Svante Turesson visade sig vara en myc-

ket god batterist — vi fick förklaringen till det senare; i drygt tio år har han spelat trummor, bl. a. i storband som Carl-Henrik Nordins, Swing Swing Seven och Hacke Björkstens.

"Ta mig sa flickan, men inte på ordet" eller som den också heter "Ordspråk" kom som nummer två, önskad av Monica Dominique. Det var den låten som en gång gjorde att folk runt omkring i landet fick upp ögonen för Gals and Pals. Numret ingick i Hasseätages "Gula hund". För inte så länge sedan visades revyn i bandupptagning i sista TV-programmet i serien "Svenska nöjen".

Beppe Gräsman önskade sig "Änglarnas kör" och därefter, i tur och ordning, lade hr Lindahl på följande plattor: "Ring mig", "What's new pussycat", ur filmen med samma namn, "Säg hör jag en vals", "I lift my heart in San Francisco", i en underbar tolkning, programmets bästa nummer.

Svante ville höra "Konvaljens avsked" men de andra Galsarna och Palsarna föredrog att sjunga "Axel Anders Rag Time Band" en liten anorlunda titel än den vi är vana vid.

FREDERIK

Tältande holländare i Skövde: Svenska flickor ”spännande”!

René Rouvroye och Joost Carlier från Hochem i Holland hade campingplatsens minsta tält och packning. Om tre veckor återvänder de till Holland efter sina campingäventyr i Sverige.

Det är semestertider och skövdebor som kan flyr staden. I stället kommer en hel del turister hit, de flesta på genomresa. Ett populärt och billigt sätt att övernatta på är camping. Skövdes båda campingplatser vid Alphyddan och Simsjön tillgodoser fullkomligt behovet av campingplatser och komfort.

● Vid SLA/VK:s rundtur på tisdagen gick det höga gäss på Simsjöns vatten och tälten som stod på den vackra lövängen ner mot sjön var övergivna. Invånarna passade tydligen på att titta på staden då vädret inte inbjöd till bad och solning. Husvagnarna måste ha haft besvär med att komma upp för den smala och minst sagt guppiga vägen till sjön. Till Simsjöns tältplats är det svårt att hitta för en främling och bekvämligheterna inskränker sig till vatten och elurtag. Detta uppväges av det vackra och lugna läget.

(Forts. på sista sidan)

Längtar ni till Paris? Tänker ni resa dit i sommar för att se om staden verkligen lever upp till sitt rykte?

● Sommaren är inte den idealiska tiden för en parisresa. Staden är lite dammig och de flesta studenterna och urinvånarna flyr Paris, som i stället fylls av turister. Hösten och våren är den bästa tiden. Men ingenting kan helt ta död på Paris' charm.

● Tröttnar man på att trängas med amerikanare på Louvren och vid de andra sevärdheterna finns det alltid kvarter där fransmännen oberörda lever sitt vanliga liv. Paris är kontrasternas stad, och staden där det finns något för alla smakriktningar.

● Särskilt ungdomar dras till vänstra stranden och Quartier latin. Det är kvarteren kring Sorbonne och gatorna Boulevard St. Michel och Boulevard St. Germain. Där finner man inte de största sevärdheterna eller några stora varuhus men ett fascinerande folkliv, trevliga kaféer, pittoreska kvarter, små boutiquer, restauranger och gator, där hela världens ungdom flanerar.

● Det finns många billiga hotell på dessa små gator. På morgnarna dricker man svart skummande kaffe och äter spröda, varma croissanter på något café. Kommersen är i full gång. Alla gör nämligen sina uppköp på förmiddagen. Stånden dignar av grönsaker och frukt. Hos slaktaren ligger hönor, kalkoner och till och med harar till beskådande.

● På fredagarna är det kö vid fiskstånden. Naturligtvis glömmar man inte det obligatoriska brödet och en flaska billigt rödvin. Husmödrarna är sedan sysselsatta med lunchförberedelser en anseelig tid men en turist strövar lugnt vidare.

● Vill man shoppa så är butikerna på rue de Sevres och kring St. Germain des Pres en guldgruva. Kläderna är så personliga och vackra. Små jumprar och klänningar i stickat är populära och färgkombinationerna är högst raffinerade. Ett glas cocacola på före detta existensialistcaféet Aux deux Magots är svalkande men inte särskilt billigt.

● För att riktigt smälta in i miljön bör man komma dit iförd en fransk snobb med gräddvit Jaguar.

Framåt kvällen är caféet livligt frekventerat och det är verkligt underhållande att studera de förbi-passerande. Den unga fransyskan av i dag verkar mer medveten och konstlad än svenskan. Hon är ganska enkelt klädd i en veckad kjol eller vida långbyxor och en liten jumper, men allt är valt med omsorg och hon bär upp det med fitness. Hennes kavaljer klär sig med större fantasi än svensken.

● Framåt kvällen då man är hungrig kan man äta på någon liten restaurang i närheten av "Boul Mich". Man svänger av från det livliga flanörsstråket och går en liten gata som heter Huchette. Den är smal och skum.

● Utanför ett café har en samling "beatnicks" slagit sig ned. Någon spelar gitarr, en vill ha cigaretter. De ser ut som Bo Dylan och Rolling Stones som förresten är favoriter. På dagarna brukar de hålla till vid Seinen. Ibland äter de soppa vid kyrkan St. Severin, där det är gratis utskänkning. Alltid är det någon som har råd till litet bröd och man delar med sig. De är betydligt mer extrema än svenska mods.

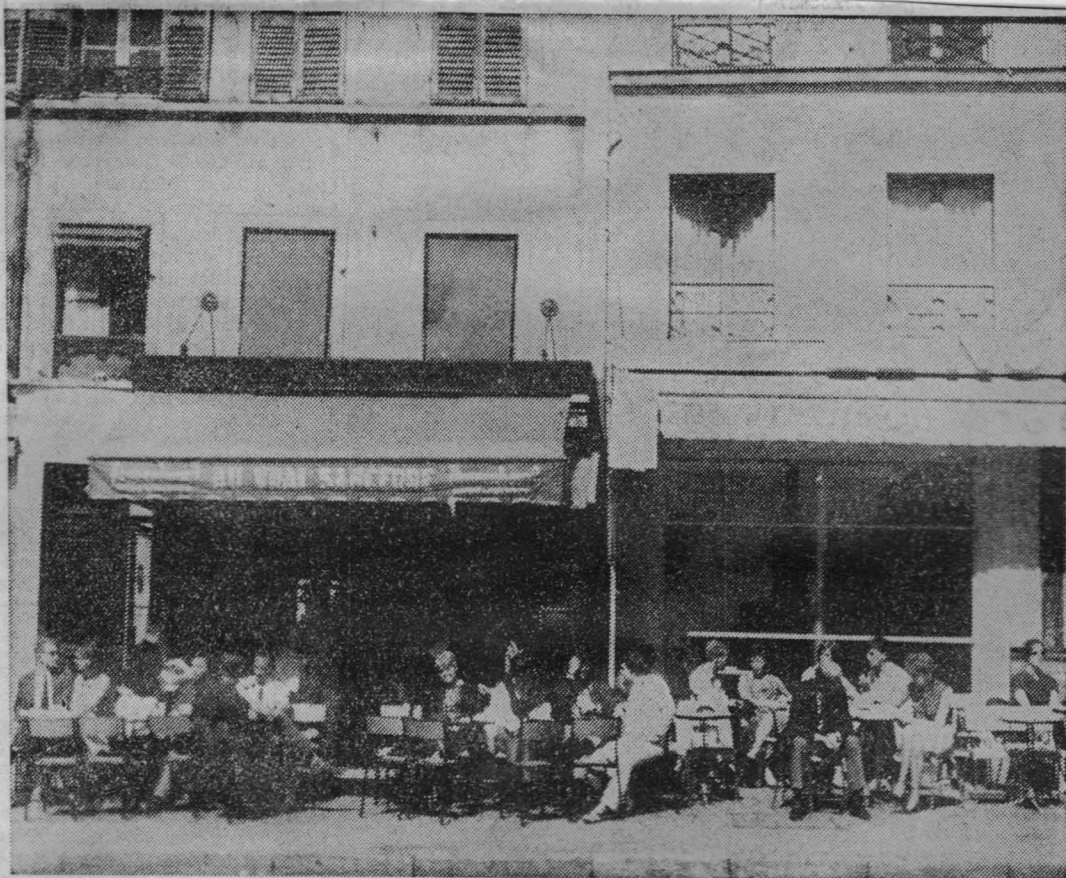
● På Privas klubb äter man middag för en femma i skenet av stearinljus. Man sitter bänkade vid ett långbord och njuter av sin

sallad, det grillade köttet, frukt, ost och vin. Ingen fransman kan mellan klockan sju och nio tänka på något annat än mat.

● Överallt finns bord där folk sitter och äter. Stämningen är verkligen god. På ett litet café nära Seinen samlas många svenskar. Man ser ut över Notre Dame som insvept i grönska speglar sig i floden. Ur jukeboxen strömmar sugande fransk pop eller hårdare engelsk musik. Svenskorna väcker uppseende med sitt blonda hängande hår och sina eviga blå jeans. De lyckas se riktigt blaserade ut, de mörklockiga kavaljererna är däremot förtjusta.

● På kvällarna sugs många upp av dansklubbar och jazzklubbar men ändå flera stannar på kaféer och gator i ett Paris som aldrig somnar.

Anique

I Paris är det inte långt mellan kaféerna. Varje kafé har sina speciella stamgäster men klientelet växlar med tiden på dagen. Här syns "Petit bar" en lugn förmiddag. Man börjar dagen med cafe au lait och en croissant.